

Warszawa, dnia 29 marca 2021 r.

Poz. 568

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia 25 lutego 2021 r.

w sprawie przyjęcia aktualizacji zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich²⁾

Na podstawie art. 154 ust. 8 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, 284, 695, 782, 875 i 1378) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się aktualizację zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, która stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

Minister Infrastruktury: *A. Adamczyk*

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – gospodarka wodna, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. poz. 2257 oraz z 2020 r. poz. 1722, 1745, 1927 i 2006).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19 oraz Dz. Urz. UE L 125 z 18.05.2017, str. 27).

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 23 maja 2016 r. w sprawie przyjęcia zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich (Dz. U. poz. 813), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 566 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, 284, 695, 782, 875 i 1378).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury
z dnia 25 lutego 2021 r. (poz. 568)

**AKTUALIZACJA ZESTAWU WŁAŚCIWOŚCI TYPOWYCH
DLA DOBREGO STANU ŚRODOWISKA WÓD MORSKICH**

Zestaw właściwości (cech) typowych dla dobrego stanu środowiska uwzględnianych w ocenie stanu środowiska morskiego zawiera:

- 1) **część 1** – wskaźniki i ich jakościowe lub ilościowe własności oraz kryteria dobrego stanu środowiska wód morskich dla następujących cech charakteryzujących:
 - a) cecha 1. utrzymanie różnorodności biologicznej; jakość i występowanie siedlisk oraz rozmieszczenie i różnorodność gatunków odpowiadają dominującym warunkom fizjograficznym, geograficznym i klimatycznym regionu Morza Bałtyckiego,
 - b) cecha 2. utrzymanie gatunków obcych wprowadzanych do ekosystemów morskich w wyniku działalności człowieka na poziomie niepowodującym negatywnych zmian w tych ekosystemach,
 - c) cecha 3. utrzymanie populacji wszystkich ryb i skorupiaków eksploatowanych w celach komercyjnych w bezpiecznych granicach biologicznych oraz rozmieszczenie populacji tych ryb i skorupiaków ze względu na ich wiek i liczebność, świadczące o jej dobrym stanie,
 - d) cecha 4. występowanie elementów morskiego łańcucha pokarmowego w ilościach i zróżnicowaniu na poziomie zapewniającym różnorodność gatunków i utrzymanie ich pełnej zdolności reprodukcyjnej,
 - e) cecha 5. ograniczona do minimum eutrofizacja wywołana przez działalność człowieka, w szczególności jej niekorzystne skutki, takie jak straty w różnorodności biologicznej, degradacja ekosystemu, szkodliwe zakwity glonów oraz niedobór tlenu w dolnych partiach wód,
 - f) cecha 6. utrzymanie integralności dna morskiego na poziomie zapewniającym ochronę struktury i funkcji ekosystemów bentosowych oraz brak negatywnego wpływu na te ekosystemy,
 - g) cecha 7. stała zmiana właściwości hydrograficznych niepowodująca negatywnego wpływu na ekosystemy morskie,
 - h) cecha 8. utrzymanie stężenia substancji zanieczyszczających na poziomie niepowodującym zanieczyszczenia wód morskich,
 - i) cecha 9. utrzymanie poziomów substancji zanieczyszczających w rybach oraz skorupiakach i mięczakach przeznaczonych do spożycia przez ludzi, nieprzekraczających poziomów określonych w normach lub przepisach dotyczących poziomów tych substancji,
 - j) cecha 10. utrzymanie właściwości i ilości odpadów na poziomie niepowodującym szkód w środowisku wód morskich, wodach przejściowych i wodach przybrzeżnych,
 - k) cecha 11. utrzymanie energii wprowadzanej do wód morskich, w tym podmorskiego hałasu, na poziomie niepowodującym negatywnego wpływu na środowisko wód morskich;

- 2) **część 2** – sposób klasyfikacji wskaźników w powiązaniu z cechami, o których mowa w części 1;
- 3) **część 3** – sposób oceny stanu środowiska wód morskich.

Wskaźniki i ich jakościowe lub ilościowe własności oraz kryteria dobrego stanu środowiska wód morskich różnicuje się w zależności od cech przestrzennych i własności wód morskich.

Wyznaczając wskaźniki i ich jakościowe lub ilościowe własności oraz kryteria dobrego stanu środowiska wód morskich, objęte aktualizacją zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich, wzięto pod uwagę:

- 1) wskaźniki i kryteria określone w decyzji Komisji (UE) 2017/848 z dnia 17 maja 2017 r. ustanawiającej kryteria i standardy metodologiczne dotyczące dobrego stanu środowiska wód morskich oraz specyfikacje i ujednoczone metody monitorowania i oceny, oraz uchylającej decyzję 2010/477/UE (Dz. Urz. UE L 125 z 18.05.2017, str. 43), zwanej dalej „decyzją Komisji 2017/848”;
- 2) zestawienia dominujących presji antropogenicznych na wody morskie, o których mowa w art. 150 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, z późn. zm.);
- 3) relację między wskaźnikami i kryteriami określonymi w decyzji Komisji 2017/848 a presjami i oddziaływaniami na wody morskie zawartymi w analizie, o której mowa w art. 150 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

Kontynuowanie działań na rzecz poprawy i utrzymania dobrego stanu środowiska Morza Bałtyckiego jest nie tylko wymogiem formalnym, ale też celem warunkującym zrównoważone czerpanie z zasobów ekosystemu morskiego przez człowieka. Ramy formalne osiągnięcia tego celu określa dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19, z późn. zm.), zwana dalej „RDSM”, odnosząca się do zrównoważonego wykorzystywania mórz zintegrowanego z zachowaniem ekosystemów morskich w stanie jak najmniej zmienionym. RDSM została znowelizowana dyrektywą Komisji (UE) 2017/845 z dnia 17 maja 2017 r. zmieniającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE w odniesieniu do przykładowych wykazów elementów branych pod uwagę przy opracowaniu strategii morskich (Dz. Urz. UE L 125 z 18.05.2017, str. 27), zwaną dalej „dyrektywą Komisji 2017/845”, przez nadanie nowego brzmienia załącznikowi III do RDSM w odniesieniu do przykładowych wykazów elementów branych pod uwagę przy opracowaniu strategii morskich. Zgodnie z RDSM wymagane jest osiągnięcie dobrego stanu środowiska (Good Environmental Status – GES) w obrębie europejskich wód morskich do 2020 r. Aktem wykonawczym do RDSM jest decyzja Komisji 2017/848.

Zgodnie z nowym brzmieniem załącznika III do RDSM w odniesieniu do przykładowych wykazów elementów branych pod uwagę przy opracowaniu strategii morskich tabele 1 i 2 w załączniku III do RDSM zostały doprecyzowane w taki sposób, aby wyraźnie odnosiły się do elementów dotyczących stanu (tabela 1) oraz do elementów dotyczących presji (tabela 2 pozycja 2a i 2b), a także aby bezpośrednio łączyły elementy wymienione w tych tabelach ze wskaźnikami jakości określonymi w załączniku I do RDSM, a w związku z tym również z kryteriami określonymi przez Komisję Europejską na podstawie art. 9 ust. 3 RDSM. W konsekwencji decyzja Komisji 2017/848 wprowadziła podział wskaźników (cech), które powinny być uwzględnione w ocenie stanu środowiska morskiego na dwie grupy. Zgodnie z decyzją 2017/848 do grupy obejmującej cechy presji należą: D2, D3, D5, D6, D7, D8, D9, D10 i D11, do grupy cech stanu należą: D1, D4 i D6 dotyczące elementów ekosystemu: ssaki, ryby, ptaki, siedliska pelagiczne, siedliska bentosowe. Niniejsza aktualizacja zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska wód morskich uwzględnia podział wskaźników (cech) wprowadzonych decyzją 2017/848, przyjmując konwencję symboli dla cech i kryteriów za wersją anglojęzyczną RDSM, tj. D – dla wskaźnika (cechy), C – dla kryterium. Wskaźniki te odpowiadają wskaźnikom, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

Dla każdej cechy zostały ustalone kryteria, na podstawie których została przeprowadzona aktualizacja wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich. Istotną zmianą w stosunku do poprzednio obowiązującej decyzji Komisji 2010/477/UE z dnia 1 września 2010 r. w sprawie kryteriów i standardów metodologicznych dotyczących dobrego stanu środowiska wód morskich (Dz. Urz. UE L 232 z 02.09.2010, str. 14) jest wprowadzony podział kryteriów na podstawowe i drugorzędne, z których uwzględnienie tych pierwszych dotyczących najistotniejszych presji i oddziaływań jest wymagane we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej. Ewentualne odstępianie, w uzasadnionych przypadkach, od poszczególnych kryteriów wymaga przedstawienia Komisji Europejskiej uzasadnienia w ramach powiadomienia zgodnie z art. 9 ust. 2 lub art. 17 ust. 3 RDSM. Uzasadnienie odstępiania od uwzględnienia kryteriów podstawowych zostało zamieszczone w aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich.

Kryteria drugorzędne i związane z nimi standardy metodologiczne, specyfikacje i ujednolicone metody są wykorzystywane do uzupełnienia kryterium podstawowego lub w przypadku gdy istnieje zagrożenie, że środowisko morskie nie osiągnie lub nie utrzyma dobrego stanu środowiska morskiego dla danego kryterium. O zastosowaniu kryterium drugorzędnego decyduje każde z państw członkowskich Unii Europejskiej, o ile w załączniku do decyzji Komisji 2017/848 nie określono inaczej. Tak więc rezygnacja z danego kryterium drugorzędnego powinna być poprzedzona oceną ryzyka nieosiągnięcia dobrego stanu środowiska dla tego kryterium lub kryteriów podstawowych.

Dla poszczególnych kryteriów zostały opracowane wskaźniki odnoszące się do określonych parametrów i właściwości opisujących stan środowiska i presje. Zgodnie z decyzją Komisji 2017/848 przy określaniu zestawu właściwości typowych dla dobrego stanu środowiska dla wskaźników określono wartości progowe, które powinny być stosowane przy ocenianiu, w jakim stopniu został osiągnięty dobry stan środowiska.

W przypadku gdy wartości progowe nie zostały określone, państwa członkowskie Unii Europejskiej powinny ustalić wartości progowe, współpracując na poziomie Unii Europejskiej, regionalnym lub podregionalnym, w szczególności przez odniesienie się do wartości progowych istniejących lub opracowanie nowych wartości progowych w ramach regionalnych konwencji morskich.

Zaproponowane wartości progowe:

- 1) odzwierciedlają poziom jakości odpowiadający znaczeniu niekorzystnego wpływu na dane kryterium;
- 2) są zgodne z prawodawstwem Unii Europejskiej oraz zostały ustalone w odpowiednich skalach geograficznych w celu odzwierciedlenia różnych biotycznych i abiotycznych właściwości regionów, podregionów i podrejonów;
- 3) zostały ustalone na podstawie zasady ostrożności, z uwzględnieniem potencjalnych zagrożeń dla środowiska morskiego;
- 4) uwzględniają dynamiczny charakter ekosystemów morskich i ich elementów;
- 5) odzwierciedlają fakt, że ekosystemy morskie mogą po zniszczeniu odbudować się do stanu odzwierciedlającego dominujące warunki fizjograficzne, geograficzne, klimatyczne i biologiczne, a nie do konkretnego stanu, w którym znajdowały się w przeszłości.

CZĘŚĆ 1**WSKAŹNIKI I ICH JAKOŚCIOWE LUB ILOŚCIOWE WŁASNOŚCI ORAZ KRYTERIA DOBREGO STANU ŚRODOWISKA WÓD MORSKICH****CECHY STANU**

Cecha 1: Utrzymana jest różnorodność biologiczna. Jakość i występowanie siedlisk oraz rozmieszczenie i różnorodność gatunków odpowiadają dominującym warunkom fizjograficznym, geograficznym i klimatycznym regionu Morza Bałtyckiego

Elementy ekosystemu	Kryterium podstawowe	Kryterium drugorzędne	Opis kryterium	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich	
				Wskaźnik wykorzystany w aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich	Wartość progowa
Gatunki					
Ssaki	D1C1	–	Śmiertelność w przyłowie znajduje się poniżej poziomu, który zagraża gatunkom, więc jest zapewniona jego długookresowa żywotność.	Przyłów ssaków morskich	Element czasowo nieuwzględniany w klasyfikacji wód morskich
	D1C2	–	Liczebność populacji gatunków nie ucierpiała z powodu oddziaływań antropogenicznych, więc jest zapewniona jej długookresowa żywotność.	Liczebność populacji i trend liczebności foki szarej	Polskie obszary morskie Wzrost liczebności równy lub wyższy niż 10% od wartości z poprzedniego roku
	–	D1C3	Właściwości demograficzne populacji (np. wielkość ciała lub struktura klas wiekowych, stosunek płci, wskaźnik płodności i wskaźnik przeżywalności) gatunków wskazują na zdrową populację, która nie ucierpiała z powodu oddziaływań antropogenicznych.	Stan reprodukcji foki szarej	Polskie obszary morskie Liczba samic karmiących lub młodych oraz samic w ciąży stanowi co najmniej 5% liczebności populacji (stada)
	D1C4	–	Zasięg gatunków, i w stosownych przypadkach ich struktura, jest zgodny z dominującymi warunkami fizjograficznymi, geograficznymi i klimatycznymi.	Występowanie foki szarej	Polskie obszary morskie Obecność foki szarej na wszystkich zdefiniowanych obszarach haul-out (miejsce, w którym foki wychodzą na ląd, by odpocząć między okresami

Elementy ekosystemu	Kryterium podstawowe	Kryterium drugorzędne	Opis kryterium	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich	
				Wskaźnik wykorzystany w aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich	Wartość progowa
Gatunki					
					żerowania, w celu kojarzenia się w pary i rozrodu oraz linienia, najczęściej wykorzystywane rok po roku) podczas okresu monitorowania w czasie linienia
	D1C5	–	Siedlisko gatunku posiada niezbędny zakres i warunki umożliwiające wspieranie różnych etapów w historii życia danego gatunku.		Element czasowo nieuwzględniany w klasyfikacji wód morskich
Ryby	D1C1	–	Śmiertelność w przyłowie znajduje się poniżej poziomu, który zagraża gatunkom, więc jest zapewniona jego długookresowa żywotność.	Przyłów ryb	Element czasowo nieuwzględniany w klasyfikacji wód morskich
	D1C2	–	Liczebność populacji gatunków nie ucierpiała z powodu oddziaływań antropogenicznych, więc jest zapewniona jej długookresowa żywotność.	Indeks stanu ichtiofauny (SI) dla wód przejściowych	Polskie obszary morskie > 0,67
	D1C3	–	Właściwości demograficzne populacji (np. wielkość ciała lub struktura klas wiekowych, stosunek płci, wskaźnik płodności i wskaźnik przeżywalności) gatunków wskazują na zdrową populację, która nie ucierpiała z powodu oddziaływań antropogenicznych.	Indeks wielkich ryb (LFI 1)	Podobszar ICES 25* > 0,8 Podobszar ICES 26* > 0,7
	D1C4	–	Zasięg gatunków, i w stosownych przypadkach ich struktura, jest zgodny z dominującymi warunkami fizjograficznymi, geograficznymi i klimatycznymi.	Indeks stanu ichtiofauny (SI) dla wód przejściowych	Polskie obszary morskie > 0,67
	D1C5	–	Siedlisko gatunku posiada niezbędny zakres i warunki umożliwiające wspieranie różnych etapów w historii życia danego gatunku.		Element czasowo nieuwzględniany w klasyfikacji wód morskich

Elementy ekosystemu	Kryterium podstawowe	Kryterium drugorzędne	Opis kryterium	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich	
				Wskaźnik wykorzystany w aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich	Wartość progowa
Gatunki					
Ptaki	D1C1	–	Śmiertelność w przyłowie znajduje się poniżej poziomu, który zagraża gatunkom, więc jest zapewniona jego długookresowa żywotność.	Przyłów ptaków morskich	Element czasowo nieuwzględniany w klasyfikacji wód morskich
	D1C2	–	Liczebność populacji gatunków nie ucierpiała z powodu oddziaływań antropogenicznych, więc jest zapewniona jej długookresowa żywotność.	Wskaźnik zmian liczebności zimujących ptaków wodnych	Polskie obszary morskie Liczebność 75% gatunków odstaje o $\leq 30\%$ od wartości referencyjnej
				Wskaźnik zmian liczebności lęgowych ptaków wodnych	Polskie obszary morskie Liczebność 75% gatunków odstaje o $\leq 30\%$ (lub 20% dla gatunków składających 1 jajo) od wartości referencyjnej
	D1C3	–	Właściwości demograficzne populacji (np. wielkość ciała lub struktura klas wiekowych, stosunek płci, wskaźnik płodności i wskaźnik przeżywalności) gatunków wskazują na zdrową populację, która nie ucierpiała z powodu oddziaływań antropogenicznych.	Wskaźnik produktywności bielika	Polskie obszary morskie Sukces lęgowy $> 0,59$ Produktywność $> 0,97$ Liczba piskląt na parę z sukcesem $> 1,64$
	D1C4	–	Zasięg gatunków, i w stosownych przypadkach ich struktura, jest zgodny z dominującymi warunkami fizjograficznymi, geograficznymi i klimatycznymi.		Element czasowo nieuwzględniany w klasyfikacji wód morskich
	D1C5	–	Siedlisko gatunku posiada niezbędny zakres i warunki umożliwiające wspieranie różnych etapów w historii życia danego gatunku.		Element czasowo nieuwzględniany w klasyfikacji wód morskich

Kryterium podstawowe	Opis kryterium	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich	
		Wskaźnik wykorzystany w aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich	Wartość progowa
Siedliska pelagiczne			
D1C6	Stan typu siedliska, w tym jego struktura biotyczna i abiotyczna oraz jej funkcje (np. typowy skład gatunkowy, względna liczebność, brak szczególnie wrażliwych gatunków lub gatunków spełniających kluczową funkcję, struktura wielkościowa gatunków), nie odniósł szkody z powodu oddziaływań antropogenicznych.	MSTS – struktura wielkościowa i całkowite zasoby zooplanktonu	Basen Gdański MS [$\mu\text{g m}^{-3}$] > 10,2 TS [mg m^{-3}] > 103
		Chlorofil „a” – średnie stężenie latem (VI–IX)	Basen Gdański $\leq 2,2$ [$\mu\text{g l}^{-1}$] Wschodni Basen Gotlandzki $\leq 1,9$ [$\mu\text{g l}^{-1}$] Basen Bornholmski $\leq 1,8$ [$\mu\text{g l}^{-1}$]
		CyaBI – zakwity sinic	Basen Gdański Parametr CSA $\geq 0,98$ Wschodni Basen Gotlandzki Parametr CSA $\geq 0,84$ Parametr biomasa $\geq 0,84$ Basen Bornholmski Parametr CSA $\geq 0,86$ Parametr biomasa $\geq 0,87$
		Dia/Dino – wskaźnik okrzemkowo-brudnicowy	Basen Gdański $\geq 0,6$ Wschodni Basen Gotlandzki $\geq 0,5$ Basen Bornholmski $\geq 0,6$
Siedliska bentosowe			
D6C4	Zakres utraty typu siedliska wynikający z oddziaływań antropogenicznych nie przekracza określonego odsetka naturalnego zasięgu siedliska w ocenianym obszarze. Państwa członkowskie Unii Europejskiej ustalają maksymalny dopuszczalny zakres utraty siedlisk w stosunku do całkowitego naturalnego zasięgu typu siedliska, przez współpracę na szczeblu Unii Europejskiej, z uwzględnieniem specyfiki regionalnej lub podregionalnej.	Nie ustalono maksymalnego dopuszczalnego zakresu utraty siedlisk w stosunku do całkowitego naturalnego zasięgu typu siedliska na szczeblu Unii Europejskiej, z uwzględnieniem specyfiki regionalnej lub podregionalnej	Element czasowo nieuwzględniany w klasyfikacji wód morskich

Kryterium podstawowe	Opis kryterium	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich	
		Wskaźnik wykorzystany w aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich	Wartość progowa
Siedliska bentosowe			
D6C5	Zakres negatywnych skutków oddziaływań antropogenicznych na stan typów siedlisk, w tym zmiany ich biotycznej i abiotycznej struktury oraz jej funkcji (np. jej typowego składu gatunków, a także ich względnej liczebności, braku szczególnie delikatnych lub wrażliwych gatunków lub gatunków zapewniających kluczową funkcję, lub struktury rozmiarów gatunku), nie przekracza określonego odsetka naturalnego zasięgu siedliska w ocenianym obszarze.	B – multimetryczny wskaźnik makrozoobentosu	Polskie obszary morskie ≥ 3,18
		rozwiązanie krajowe, tymczasowe zaproponowane z powodu braku rozwiązania regionalnego	
		SM1 – wskaźnik stanu makrofitów	Basen Bornholmski, polskie wody przybrzeżne Basenu Gdańskiego (Zalew Pucki, Zatoka Pucka Zewnętrzna), polskie wody przybrzeżne Basenu Gotlandzkiego (Rowy – Jarosławiec Wschód) > 0,80
		ESMIz – makrofitowy indeks stanu ekologicznego w zalewach	Zalew Szczeciński z Zalewem Kamieńskim, Zalew Wiślany ≥ 0,123
		rozwiązanie krajowe, tymczasowe zaproponowane z powodu braku rozwiązania regionalnego	

* Obszary oceny ICES (ang. The International Council for the Exploration of the Sea, obszary łowisk Międzynarodowej Rady Badań Morza).

Cecha 4: Występowanie elementów morskiego łańcucha pokarmowego w ilościach i zróżnicowaniu na poziomie zapewniającym różnorodność gatunków i utrzymanie ich pełnej zdolności reprodukcyjnej

Kryterium podstawowe	Kryterium drugorzędne	Opis kryterium	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich	
			Wskaźnik wykorzystany w aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich	Wartość progowa
D4C1	–	Różnorodność (skład gatunków, a także ich względna liczebność) w grupie troficznej nie została naruszona ze względu na oddziaływania antropogeniczne.	B – multimetryczny wskaźnik makrozoobentosu	Polskie obszary morskie $\geq 3,18$
			Indeks stanu ichtiofauny (SI) dla wód przejściowych	Polskie obszary morskie $> 0,67$
D4C2	–	Równowaga całkowitej liczebności między grupami troficznymi nie została naruszona ze względu na oddziaływania antropogeniczne.	Dia/Dino – wskaźnik okrzemkowo-bruzdnicowy	Basen Gdański $\geq 0,6$ Wschodni Basen Gotlandzki $\geq 0,5$ Basen Bornholmski $\geq 0,6$
D4C3	D4C3	Rozkład wielkości osobników w grupie troficznej nie został naruszony ze względu na oddziaływania antropogeniczne.	MSTS – struktura wielkościowa i całkowite zasoby zooplanktonu	Basen Gdański MS [$\mu\text{g m}^{-3}$] $> 10,2$ TS [mg m^{-3}] > 103
			Indeks wielkich ryb (LFI 1)	Obszar ICES 25* $> 0,8$ Obszar ICES 26* $> 0,7$
D4C4	D4C4	Wydajność grupy troficznej nie została naruszona ze względu na oddziaływania antropogeniczne.	Wskaźnik produktywności bielika	Polskie obszary morskie Sukces łęgowy $> 0,59$ Produktywność $> 0,97$ Liczba piskląt na parę z sukcesem $> 1,64$

CECHY PRESJI**Cecha 2: Utrzymanie gatunków obcych wprowadzanych do ekosystemów morskich w wyniku działalności człowieka na poziomie niepowodującym negatywnych zmian w tych ekosystemach**

Kryterium podstawowe	Kryterium drugorzędne	Opis kryterium	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich	
			Wskaźnik wykorzystany w aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich	Wartość progowa
D2C1	–	Liczba gatunków obcych nowo wprowadzonych do ekosystemów morskich w wyniku działalności człowieka w okresie 6 lat od roku referencyjnego, zgodnie ze wstępną oceną stanu środowiska wód morskich, o której mowa w art. 8 ust. 1 RDSM, jest ograniczona do minimum i w miarę możliwości zmniejszona do zera.	Introdukcja nowych gatunków obcych	Polskie obszary morskie Brak introdukcji nowych gatunków obcych
–	D2C2	Duża liczebność oraz rozmieszczenie przestrzenne zadomowionych gatunków obcych, a w szczególności inwazyjnych gatunków obcych, znacznie przyczyniających się do niekorzystnych skutków dla poszczególnych grup gatunków lub ogólnych typów siedlisk.	Parametr inwentaryzacyjny (IP)	Polskie obszary morskie ≤ 0
–	D2C3	Odsetek grup gatunków lub przestrzenny zasięg ogólnych typów siedlisk, które są niekorzystnie zmienione ze względu na gatunki obce, a zwłaszcza inwazyjne gatunki obce.		Element czasowo nieuwzględniany w klasyfikacji wód morskich

Cecha 3: Utrzymanie populacji wszystkich ryb i skorupiaków eksploatowanych w celach komercyjnych w bezpiecznych granicach biologicznych oraz rozmieszczenie populacji tych ryb i skorupiaków ze względu na wiek i liczebność, świadczące o jej dobrym stanie

Kryterium podstawowe	Opis kryterium	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich	
		Wskaźnik wykorzystany w aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich	Wartość progowa
D3C1	Wskaźnik śmiertelności połowowej populacji gatunków eksploatowanych w celach komercyjnych jest na poziomie lub poniżej poziomu pozwalającego wytworzyć maksymalny podtrzymywalny połów (MSY).	Śmiertelność połowowa (F)	$F \leq FMSY$ F szprot w obszarach ICES 22–32* < 0,26 F śledź w obszarach ICES 25–29* i 32 exGoR* < 0,22
D3C2	Biomasa stada tarłowego populacji gatunków eksploatowanych w celach komercyjnych jest powyżej poziomów pozwalających wytworzyć maksymalny podtrzymywalny połów (MSY).	Biomasa stada tarłowego (B)	$B \geq BMSY$ trigger B szprot w obszarach ICES 22–32* > 570000 B śledź w obszarach ICES 25–29* i 32 exGoR* > 600000
D3C3	Przekrój wiekowy i wielkościowy osobników w populacji gatunków eksploatowanych w celach komercyjnych wskazuje na dobry stan zdrowia populacji. Powinno się to wiązać z wysokim odsetkiem starych lub dużych osobników i ograniczonymi niekorzystnymi skutkami eksploatacji dla różnorodności genetycznej.	Proporcja ryb większych niż średnia długość ryb przystępujących po raz pierwszy do tarła (P), 95 percentyl z rozkładu długości obserwowanego w połowach badawczych (P), Skutki genetyczne eksploatacji gatunków, takie jak długość ryb przystępujących po raz pierwszy do tarła – gdy ma naukowe uzasadnienie (A)	Element czasowo nieuwzględniany w klasyfikacji wód morskich

Cecha 5: Ograniczona do minimum eutrofizacja wywołana przez działalność człowieka, w szczególności jej niekorzystne skutki, takie jak straty w różnorodności biologicznej, degradacja ekosystemu, szkodliwe zakwity glonów oraz niedobór tlenu w dolnych partiach wód

Kryterium podstawowe	Kryterium drugorzędne	Opis kryterium	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich	
			Wskaźnik wykorzystany w aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich	Wartość progowa
D5C1	-	Stężenia składników odżywczych nie są na poziomach, które wskazują na negatywne skutki eutrofizacji.	DIN – średnie stężenie zimowe (XII–II)	Basen Bornholmski < 2,50 $\mu\text{M dm}^{-3}$ Basen Gdański < 4,20 $\mu\text{M dm}^{-3}$ Wschodni Basen Gotlandzki < 2,60 $\mu\text{M dm}^{-3}$
			DIP – średnie stężenie zimowe (XII–II)	Basen Bornholmski < 0,30 $\mu\text{M dm}^{-3}$ Basen Gdański < 0,36 $\mu\text{M dm}^{-3}$ Wschodni Basen Gotlandzki < 0,29 $\mu\text{M dm}^{-3}$
			TN – średnie stężenie roczne	Basen Bornholmski < 14,43 $\mu\text{M dm}^{-3}$ Basen Gdański < 18,8 $\mu\text{M dm}^{-3}$ Wschodni Basen Gotlandzki < 16,5 $\mu\text{M dm}^{-3}$
			TP – średnie stężenie roczne	Basen Bornholmski < 0,61 $\mu\text{M dm}^{-3}$ Basen Gdański < 0,6 $\mu\text{M dm}^{-3}$ Wschodni Basen Gotlandzki < 0,68 $\mu\text{M dm}^{-3}$
D5C2	-	Stężenia chlorofilu „a” nie są na poziomach, które wskazują na negatywne skutki nadmiaru substancji biogenych.	Chlorofil „a” – średnie stężenie latem (VI–IX)	Basen Bornholmski < 1,8 $\mu\text{g l}^{-1}$ Basen Gdański < 2,2 $\mu\text{g l}^{-1}$ Wschodni Basen Gotlandzki < 1,9 $\mu\text{g l}^{-1}$
-	D5C3	Liczba, zasięg przestrzenny i czas trwania szkodliwych zakwitów planktonu nie są na poziomach, które wskazują na negatywne skutki nadmiaru substancji biogenych.	CyaBI – zakwity sinic	Basen Gdański Parametr CSA $\geq 0,98$ Wschodni Basen Gotlandzki Parametr CSA $\geq 0,84$

Kryterium podstawowe	Kryterium drugorzędne	Opis kryterium	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich	
			Wskaźnik wykorzystany w aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich	Wartość progowa
				Parametr biomasa $\geq 0,84$ Basen Bornholmski Parametr CSA $\geq 0,86$ Parametr biomasa $\geq 0,87$
–	D5C4	Granica strefy eufotycznej (przejrzystość) słupa wody nie została obniżona, w związku ze wzrostem ilości glonów zawieszonych w toni wodnej, do poziomu, który wskazuje na negatywne skutki nadmiaru substancji biogennych.	Przezroczystość wody latem (VI–IX)	Basen Bornholmski $> 7,10$ m Basen Gdański $> 6,50$ m Wschodni Basen Gotlandzki $> 7,60$ m
D5C5	–	Stężenie rozpuszczonego tlenu nie zostało obniżone do poziomu, który wskazuje na negatywne skutki nadmiaru substancji biogennych dla siedlisk bentosowych, w tym powiązanych gatunków fauny i flory oraz gatunków mobilnych, lub na inne skutki eutrofizacji.	Dług tlenowy	Basen Bornholmski $< 6,37$ mg dm ⁻³ Basen Gdański $< 8,66$ mg dm ⁻³ Wschodni Basen Gotlandzki $< 8,66$ mg dm ⁻³
–	D5C6	Liczebność oportunistycznych glonów makroskopowych nie znajduje się na poziomach, które wskazują na negatywne skutki nadmiaru substancji biogennych.	SM1 – wskaźnik stanu makrofitów	Basen Bornholmski, polskie wody przybrzeżne Basenu Gdańskiego (Zalew Pucki, Zatoka Pucka Zewnętrzna), polskie wody przybrzeżne Basenu Gotlandzkiego (Rowy – Jarosławiec Wschód) $> 0,80$
–	D5C7	Skład gatunkowy i względne rozpowszechnienie lub głębokość dystrybucji skupisk makrofitów osiągają wartości, które wskazują na brak negatywnych skutków nadmiaru substancji biogennych, w tym przez zmniejszenie przejrzystości wody.	SM1 – wskaźnik stanu makrofitów	Basen Bornholmski, polskie wody przybrzeżne Basenu Gdańskiego (Zalew Pucki, Zatoka Pucka Zewnętrzna), polskie wody przybrzeżne

Kryterium podstawowe	Kryterium drugorzędne	Opis kryterium	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich	
			Wskaźnik wykorzystany w aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich	Wartość progowa
				Basenu Gotlandzkiego (Rowy – Jarosławiec Wschód) > 0,80
–	D5C8	Skład gatunkowy i względne rozpowszechnienie skupisk makrofauny osiągają wartości, które wskazują na brak negatywnych skutków nadmiaru substancji biogennych i organicznych.	B – multimetryczny wskaźnik makrozoobentosu	Polskie obszary morskie ≥ 3,18

Cecha 6: Utrzymanie integralności dna morskiego na poziomie zapewniającym ochronę struktury i funkcji ekosystemów bentosowych oraz brak negatywnego wpływu na te ekosystemy

Kryterium podstawowe	Opis kryterium	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich	
		Wskaźnik wykorzystany w aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich	Wartość progowa
D6C1	Zasięg przestrzenny i rozkład strat fizycznych (trwała zmiana) naturalnego dna morskiego.	Dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) przejściowych i przybrzeżnych: – sumaryczna powierzchnia dna zajęta przez budowle hydrotechniczne, – sumaryczna długość liniowych budowli hydrotechnicznych. Dla wód otwartego morza nie opracowano wskaźnika	Dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) przejściowych i przybrzeżnych przyjęta krajowa wartość progowa: powierzchnia zajętego dna < 10%, długość obiektów < 10% Dla wód otwartego morza nie opracowano wartości progowych na szczeblu regionalnym
D6C2	Zasięg przestrzenny i rozkład presji fizycznych zakłóceń dna morskiego.		
D6C3	Zasięg przestrzenny każdego typu siedliska, na które jest wywierany negatywny wpływ przez zmianę jego struktury biotycznej i abiotycznej oraz jej funkcji (np. w formie zmian w składzie gatunków, a także ich względnej liczebności, braku szczególnie delikatnych lub wrażliwych gatunków lub gatunków zapewniających kluczową funkcję, lub rozmiaru struktury gatunków) przez fizyczne zakłócenia.	Dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) przejściowych i przybrzeżnych rozwiązanie krajowe: krajowy wskaźnik zmian odporności ekosystemu (WskZm) wyrażony jako suma zagregowanych wartości D6C1 i D6C2 w stosunku do powierzchni jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) przejściowych i przybrzeżnych i długości linii brzegowej. Dla wód otwartego morza nie opracowano wskaźnika	Dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) przejściowych i przybrzeżnych przyjęta krajowa wartość progowa: WskZm < 10% Dla wód otwartego morza nie opracowano wartości progowych na szczeblu regionalnym

Kryterium podstawowe	Opis kryterium	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich	
		Wskaźnik wykorzystany w aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich	Wartość progowa
D6C4	Zakres utraty typu siedliska wynikający z oddziaływań antropogenicznych nie przekracza określonego odsetka naturalnego zasięgu siedliska w ocenianym obszarze. Państwa członkowskie Unii Europejskiej ustalają maksymalny dopuszczalny zakres utraty siedlisk, w stosunku do całkowitego naturalnego zasięgu typu siedliska, przez współpracę na szczeblu Unii Europejskiej, z uwzględnieniem specyfiki regionalnej lub podregionalnej.	Nie ustalono maksymalnego dopuszczalnego zakresu utraty siedlisk, w stosunku do całkowitego naturalnego zasięgu typu siedliska na szczeblu Unii Europejskiej, z uwzględnieniem specyfiki regionalnej lub podregionalnej	Element czasowo nieuwzględniany w klasyfikacji wód morskich
D6C5	Zakres negatywnych skutków oddziaływań antropogenicznych na stan typów siedlisk, w tym zmiany ich biotycznej i abiotycznej struktury i jej funkcji (np. jej typowego składu gatunków, a także ich względnej liczebności, braku szczególnie delikatnych lub wrażliwych gatunków lub gatunków zapewniających kluczową funkcję, struktury rozmiarów gatunku), nie przekracza określonego odsetka naturalnego zasięgu siedliska w ocenianym obszarze.	B – multimetryczny wskaźnik makrozoobentosu rozwiązanie krajowe, tymczasowe zaproponowane z powodu braku rozwiązania regionalnego	Polskie obszary morskie ≥ 3,18
		SM1 – wskaźnik stanu makrofitów rozwiązanie krajowe, tymczasowe zaproponowane z powodu braku rozwiązania regionalnego	Basen Bornholmski, polskie wody przybrzeżne Basenu Gdańskiego (Zalew Pucki, Zatoka Pucka Zewnętrzna), polskie wody przybrzeżne Basenu Gotlandzkiego (Rowy – Jarosławiec Wschód) > 0,80
		ESMIz – makrofitowy indeks stanu ekologicznego w zalewach rozwiązanie krajowe, tymczasowe zaproponowane z powodu braku rozwiązania regionalnego	Zalew Szczeciński z Zalewem Kamieńskim, Zalew Wiślany ≥ 0,123

Cecha 7: Stała zmiana właściwości hydrograficznych niepowodująca negatywnego wpływu na ekosystemy morskie

Kryterium drugorzędne	Opis kryterium	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich	
		Wskaźnik wykorzystany w aktualizacji wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich	Wartość progowa
D7C1	Zasięg przestrzenny i rozkład stałych zmian warunków hydrograficznych (np. zmian aktywności fal, prądów, zasolenia lub temperatury) dna morskiego i słupa wody związanych w szczególności z fizyczną utratą naturalnego dna morskiego.	<p>Dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) przejściowych i przybrzeżnych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - sumaryczna powierzchnia dna zajęta przez budowle hydrotechniczne - sumaryczna długość liniowych budowli hydrotechnicznych - powierzchniowy i liniowy zasięg przestrzenny presji fizycznych zakłóceń dna morskiego <p>Dla wód otwartego morza nie opracowano wskaźnika</p>	<p>Dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) przejściowych i przybrzeżnych przyjęta krajowa wartość progowa:</p> <p>powierzchnia zajętego dna < 10%, długość obiektów < 10%</p> <p>Dla wód otwartego morza nie opracowano wartości progowych na szczeblu regionalnym</p>
D7C2	Zasięg przestrzenny każdego negatywnie dotkniętego siedliska bentosowego (właściwości fizyczne i hydrograficzne oraz związane z nimi zbiorowiska biologiczne) ze względu na stałe zmiany warunków hydrograficznych.	<p>Dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) przejściowych i przybrzeżnych krajowy wskaźnik zmian odporności ekosystemu (WskZm) jako stosunek zagregowanej wartości D6C1 i D6C2 w stosunku do powierzchni jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) przejściowych i przybrzeżnych i długości linii brzegowej</p> <p>Dla wód otwartego morza nie opracowano wskaźnika</p>	<p>Dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) przejściowych i przybrzeżnych przyjęta krajowa wartość progowa:</p> <p>WskZm < 10%</p> <p>Dla wód otwartego morza nie opracowano wartości progowych na szczeblu regionalnym</p>

Cecha 8: Utrzymanie stężenia substancji zanieczyszczających na poziomie niepowodującym zanieczyszczenia wód morskich

Kryterium podstawowe	Kryterium drugorzędne	Opis kryterium	Obszar zastosowania	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich		
				Substancja lub grupa substancji	Matryca	Wartość progowa
D8C1	–	W obrębie wód przybrzeżnych i terytorialnych oraz poza wodami terytorialnymi stężenia substancji zanieczyszczających nie przekraczają określonych wartości progowych.	Jednolite części wód powierzchniowych (JCWP) wody przybrzeżne	Substancje lub grupy substancji, matryce i ich wartości progowe zostały określone zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275)		
			Wody otwartego morza: – Basen Gdański, – Wschodni Basen Gotlandzki, – Basen Bornholmski	Cez 137 (¹³⁷ Cs)	woda	< 15 Bq m ⁻³
					biota (rośliny)	< 15 Bq kg ⁻¹ suchej masy
			Kadm (Cd)	biota (ryby – wątroba)	< 26 µg kg ⁻¹ mokrej masy	
				biota (rośliny)	< 33 mg kg ⁻¹ suchej masy	
				osady	< 2,3 mg kg ⁻¹ suchej masy	
			Ołów (Pb)	biota (ryby – wątroba)	< 26 µg kg ⁻¹ mokrej masy	
				biota (rośliny)	< 33 mg kg ⁻¹ suchej masy	
				osady	< 2,3 mg kg ⁻¹ suchej masy	
			Rtęć (Hg)	biota (ryby – mięśnie)	< 20 µg kg ⁻¹	
				biota (rośliny)	< 0,4 mg kg ⁻¹ suchej masy	
				osady	< 0,07 mg kg ⁻¹ suchej masy	
			Bromowane difenyletery (PBDE) (suma kongenerów 28, 47, 99, 100, 153, 154)	biota (ryby – mięśnie)	< 0,0085 µg kg ⁻¹ mokrej masy	
Fluoranten (WWA)	osady	< 2000 µg kg ⁻¹ suchej masy				
Benzo(g,h,i)perylene – WWA	osady	< 85 µg kg ⁻¹ suchej masy				

Kryterium podstawowe	Kryterium drugorzędne	Opis kryterium	Obszar zastosowania	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich		
				Substancja lub grupa substancji	Matryca	Wartość progowa
				Indeno(1,2,3-cd)piren – WWA	osady	< 240 $\mu\text{g kg}^{-1}$ suchej masy
				1-OH piren – metabolity WWA	biota (ryby – żółć)	< 483 ng l^{-1}
				Heksachlorobenzen	biota (ryby – mięśnie)	< 10 $\mu\text{g kg}^{-1}$ mokrej masy
				Związki tributyllocyny (kation tributyllocyny)	biota (ryby – mięśnie)	< 15,2 $\mu\text{g kg}^{-1}$ mokrej masy
				Kwas perfluorooktanosulfonowy i jego pochodne (PFOS)	biota (ryby – mięśnie)	< 9,1 $\mu\text{g kg}^{-1}$ mokrej masy
				Dioksyny i związki dioksynopodobne (suma PCDD+PCDF+PCB-DL)	biota (ryby)	< 0,0065 $\mu\text{g kg}^{-1}$ TEQ
				Polichlorowane bifenyle (suma kongenerów 28, 52, 101, 138, 153, 180)	biota (ryby – mięśnie)	< 75 $\mu\text{g kg}^{-1}$ mokrej masy
				CB 118 (polichlorowane bifenyle kongener 118)	biota (ryby – mięśnie)	< 24 $\mu\text{g kg}^{-1}$ mokrej masy
				Heksabromocyklo-dodekan (HBCDD)	biota (ryby – mięśnie)	< 167 $\mu\text{g kg}^{-1}$ mokrej masy
				Diklofenak – farmaceutyki	woda	< 0,01 $\mu\text{g l}^{-1}$

Kryterium podstawowe	Kryterium drugorzędne	Opis kryterium	Obszar zastosowania	Wskaźnik	Wartość progowa
–	D8C2	Zdrowie gatunków i stan siedlisk (kryteria takie jak skład gatunkowy tych siedlisk i względna liczebność w lokalizacjach długotrwale zanieczyszczonych) nie zostały negatywnie dotknięte z powodu substancji zanieczyszczających, w tym przez skutki kumulacyjne i synergiczne.	Basen Gdański Wschodni Basen Gotlandzki Basen Bornholmski	Test mikrojądrowy	Liczba mikrojąder / 1000 erytrocytów < 0,39 (dla śledzi)
			polskie wody przybrzeżne Basenu Gotlandzkiego polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego polskie wody przybrzeżne Basenu Gdańskiego	Wskaźnik produktywności bielika	Sukces łągowy > 0,59 Produktywność > 0,97 Liczba piskląt na parę z sukcesem > 1,64
D8C3	–	Zasięg przestrzenny i czas trwania znaczących zanieczyszczeń o charakterze nagłym, w tym ropy naftowej i podobnych składników, jest minimalizowany. Znaczące zanieczyszczenia o charakterze nagłym z udziałem substancji zanieczyszczających zdefiniowanych w art. 2 pkt 2 dyrektywy 2005/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zanieczyszczeń pochodzących ze statków oraz wprowadzenia sankcji, w tym karnych, za przestępstwa związane z zanieczyszczeniami (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 11, z późn. zm.).	Polskie obszary morskie	Średnie roczne wartości objętości rozlewów olejowych	Element czasowo nieuwzględniany w klasyfikacji wód morskich

Kryterium podstawowe	Kryterium drugorzędne	Opis kryterium	Obszar zastosowania	Wskaźnik	Wartość progowa
–	D8C4	Negatywne skutki znaczących zanieczyszczeń o charakterze nagłym dla zdrowia gatunków i stanu siedlisk (takie jak ich skład gatunkowy i względna liczebność) są minimalizowane i w miarę możliwości eliminowane.	Obszary wystąpienia zanieczyszczeń o charakterze nagłym		Element czasowo nieuwzględniany w klasyfikacji wód morskich

Cecha 9: Utrzymanie poziomów substancji zanieczyszczających w rybach oraz skorupiakach i mięczakach przeznaczonych do spożycia przez ludzi, nieprzekraczających poziomów określonych w normach lub przepisach dotyczących poziomów tych substancji

Kryterium podstawowe	Opis kryterium	Obszar zastosowania	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich		
			Substancja lub grupa substancji	Matryca	Wartość progowa
D9C1	Poziom substancji zanieczyszczających w tkankach jadalnych (mięśniach, wątrobie, ikrze, mięsie lub innych częściach miękkich) ryb i owoców morza (w tym skorupiaków, mięczaków, szkarłupni, wodorostów morskich i innych morskich roślin) złowionych lub zebranych w naturze (z wyłączeniem ryb z marikultury) nie przekracza określonych wartości progowych.	Obszar połowu lub produkcji zgodnie z art. 38 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 1, z późn. zm.) W przypadku polskich obszarów morskich: FAO 27.3d.24* FAO 27.3d.25* FAO 27.3d.26*	Kadm (Cd)	ryby – wątroba	< 1 mg kg ⁻¹ mm
			Ołów (Pb)	ryby – wątroba	< 0,3 mg kg ⁻¹ mm
			Rtęć (Hg)	ryby – mięśnie	< 0,5 µg kg ⁻¹ mm
			Bromowane difenyletery (PBDE) (suma kongenerów 28, 47, 99, 100, 153, 154)	ryby – mięśnie	< 0,0085 µg kg ⁻¹ mm
			Związki tributyllocyny (kation tributyllocyny)	ryby – mięśnie	< 15,2 µg kg ⁻¹ mm
			Kwas perfluorooktanosulfonowy i jego pochodne (PFOS)	ryby – mięśnie	< 9,1 µg kg ⁻¹ mm
			Polichlorowane bifenyle (suma 28, 52, 101, 138, 153, 154, 180)	ryby – mięśnie	< 75 µg kg ⁻¹ mm
			Heksabromocyklododekan (HBCDD)	ryby – mięśnie	< 167 µg kg ⁻¹ mm
		Dioksyny i związki dioksynopodobne (suma PCDD+PCDF+PCB-DL)	ryby – mięśnie	< 0,0085 µg kg ⁻¹ TEQ	

Cecha 10: Utrzymanie właściwości i ilości odpadów na poziomie niepowodującym szkód w środowisku wód morskich, wodach przejściowych i wodach przybrzeżnych

Kryterium podstawowe	Kryterium drugorzędne	Opis kryterium	Obszar zastosowania	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich	
				Wskaźnik	Wartość progowa (średnia liczba odpadów / 100 m)
D10C1	-	Skład, ilość i rozmieszczenie przestrzenne odpadów na brzegu, w warstwie powierzchniowej słupa wody i na dnie morza utrzymują się na poziomach, które nie powodują szkód w środowisku przybrzeżnym i morskim. Elementem tego kryterium są odpady, z wyłączeniem mikroodpadów, zaliczone do jednej z następujących kategorii: 1) sztuczne materiały polimerowe; 2) guma; 3) tkanina i materiały włókiennicze; 4) papier i karton; 5) przetworzone lub obrobione drewno; 6) metal; 7) szkło i ceramika; 8) chemikalia; 9) odpady niezidentyfikowane; 10) odpady spożywcze.	polskie wody przybrzeżne Basenu Gdańskiego	Liczba odpadów na 100 m brzegu w kategorii sztuczne materiały polimerowe	3
				Liczba odpadów na 100 m brzegu w kategorii guma	1
			polskie wody przybrzeżne Basenu Gotlandzkiego	Liczba odpadów na 100 m brzegu w kategorii tkanina i materiały włókiennicze	1
				Liczba odpadów na 100 m brzegu w kategorii papier i karton	1
			polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego	Liczba odpadów na 100 m brzegu w kategorii przetworzone lub obrobione drewno	1
				Liczba odpadów na 100 m brzegu w kategorii metal	1
			Basen Bornholmski	Liczba odpadów na 100 m brzegu w kategorii szkło i ceramika	1
				Wskaźnik liczby odpadów na 100 m brzegu w kategorii chemikalia nie został ustalony na poziomie regionalnym	-
			Basen Gotlandzki	Wskaźnik liczby odpadów na 100 m brzegu w kategorii odpady niezidentyfikowane nie został ustalony na poziomie regionalnym	-
				Wskaźnik liczby odpadów na 100 m brzegu w kategorii odpady spożywcze nie został ustalony na poziomie regionalnym	-

Kryterium podstawowe	Kryterium drugorzędne	Opis kryterium	Obszar zastosowania	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich	
				Wskaźnik	Wartość progowa (średnia liczba odpadów / 100 m)
				Liczba sumy wszystkich kategorii odpadów na 100 m brzegu	9
D10C2	–	Skład, ilość i rozmieszczenie przestrzenne mikroodpadów na brzegu, w warstwie powierzchniowej słupa wody i w osadzie na dnie morza utrzymują się na poziomach, które nie powodują szkód w środowisku przybrzeżnym i morskim. Elementem tego kryterium są mikroodpady, przez które rozumie się cząstki o rozmiarach poniżej 5 mm sklasyfikowane w dwóch kategoriach: „sztuczne materiały polimerowe” i „inne”.	Basen Gdański Wschodni Basen Gotlandzki Basen Bornholmski polskie wody przybrzeżne Wschodniego Basenu Gotlandzkiego polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego polskie wody przybrzeżne Basenu Gdańskiego Zalew Szczeciński Zalew Wiślany	Liczba mikrocząstek w wodzie morskiej i osadach dennych w obszarach oceny	Element czasowo nieuwzględniany w klasyfikacji wód morskich. Nie opracowano wartości progowych w prawie Unii Europejskiej
–	D10C3	Ilość odpadów i mikroodpadów połakanych przez zwierzęta morskie utrzymuje się na poziomie, który nie wpływa negatywnie na zdrowie tych gatunków. Elementem tego kryterium są odpady i mikroodpady sklasyfikowane w dwóch kategoriach: „sztuczne materiały polimerowe” i „inne”, których liczba została określona w dowolnym gatunku z następujących grup: ptaki, ssaki, gady, ryby lub bezkręgowce.			Element czasowo nieuwzględniany w klasyfikacji wód morskich. Nie opracowano wartości progowych w prawie Unii Europejskiej

Kryterium podstawowe	Kryterium drugorzędne	Opis kryterium	Obszar zastosowania	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich	
				Wskaźnik	Wartość progowa (średnia liczba odpadów / 100 m)
–	D10C4	Liczba poszczególnych osobników każdego gatunku, które ucierpiały z powodu odpadów, np. w wyniku zaplątania się w sieci, innych rodzajów uszkodzeń ciała, wpływu na zdrowie lub śmierć, dla którego elementem kryterium jest liczba osobników należących do wybranych gatunków ptaków, ssaków, gadów, ryb lub bezkręgowców.		Element czasowo nieuwzględniany w klasyfikacji wód morskich. Nie opracowano wartości progowych w prawie Unii Europejskiej	

Cecha 11: Utrzymanie energii wprowadzanej do wód morskich, w tym podmorskiego hałasu, na poziomie niepowodującym negatywnego wpływu na środowisko wód morskich

Kryterium podstawowe	Opis kryterium	Wskaźnik wykorzystany w ocenie	Właściwości typowe dla dobrego stanu środowiska wód morskich
D11C1	Rozmieszczenie przestrzenne, zakres czasowy i poziomy dźwięku impulsowego w wodzie związanego z działalnością człowieka nie osiągają poziomów powodujących negatywny wpływ na populacje zwierząt morskich.	Czas trwania dźwięku impulsowego w roku kalendarzowym emisji dźwięku impulsowego, jego rozłożenie w ciągu roku	Element czasowo nieuwzględniany w klasyfikacji wód morskich
		Rozkład przestrzenny dźwięku impulsowego na ocenianym obszarze	Nie zostały ustalone wartości progowe dla tych poziomów na szczeblu Unii Europejskiej, z uwzględnieniem specyfiki regionalnej lub podregionalnej
D11C2	Rozmieszczenie przestrzenne, zakres czasowy i poziomy ciągłych dźwięków o niskiej częstotliwości w wodzie związanych z działalnością człowieka nie osiągają poziomów powodujących negatywny wpływ na populacje zwierząt morskich.	Średni roczny poziom ciągłego dźwięku o niskiej częstotliwości lub innych odpowiednich wskaźników czasowych na jednostkę powierzchni	Element czasowo nieuwzględniany w klasyfikacji wód morskich
		Rozkład przestrzenny i zasięg (% , km ²) ciągłego dźwięku o niskiej częstotliwości na ocenianym obszarze, na którym ustalone wartości progowe zostały osiągnięte	Nie zostały ustalone wartości progowe dla tych poziomów na szczeblu Unii Europejskiej, z uwzględnieniem specyfiki regionalnej lub podregionalnej

CZEŚĆ 2

SPOSÓB KLASYFIKACJI WSKAŹNIKÓW W POWIĄZANIU Z CECHAMI, O KTÓRYCH MOWA W CZEŚCI PIERWSZEJ

1. Klasyfikacji stanu środowiska wód morskich dokonuje się w dwóch klasach: stan dobry i stan poniżej dobrego.
2. Klasyfikacji stanu środowiska morskiego dokonuje się na podstawie oceny 11 cech, o których mowa w części 1, które podzielono na dwie grupy: cechy stanu (cecha 1, cecha 4 i cecha 6 (D6C4, D6C5)) i cechy presji (cecha 2, cecha 3, cecha 5, cecha 6 (D6C1, D6C2 i D6C3), cecha 7, cecha 8, cecha 9, cecha 10 i cecha 11). Obie grupy cech są traktowane równoważnie. Zgodnie z decyzją Komisji 2017/848 cecha D6 – integralność dna morskiego ze względu na charakteryzujące ją kryteria (C4 i C5) właściwe jednocześnie do oceny stanu siedlisk bentosowych jak i presji fizycznych, jest zaliczana do cech stanu i cech presji. W opisie stanu wyróżnione są dwa kryteria: D6C4 (zakres utraty typu siedliska wynikający z oddziaływań antropogenicznych nie przekracza określonego odsetka naturalnego zasięgu siedliska w ocenianym obszarze) oraz kryterium D6C5 (zakres negatywnych skutków oddziaływań antropogenicznych na stan typów siedlisk, w tym zmiany ich biotycznej i abiotycznej struktury i jej funkcji, np. jej typowego składu gatunków, a także ich względnej liczebności, braku szczególnie delikatnych lub wrażliwych gatunków lub gatunków zapewniających kluczową funkcję, struktury rozmiarów gatunku, nie przekracza określonego odsetka naturalnego zasięgu siedliska w ocenianym obszarze). Kryteria D6C1, D6C2 i D6C3 odnoszą się wyłącznie do presji „straty fizyczne” i „zakłócenia fizyczne” oraz ich oddziaływań, podczas gdy kryteria D6C4 i D6C5 dotyczą całościowej oceny cechy D6, wraz z siedliskami bentosowymi w ramach cechy D1. Ze względów metodologicznych, wynikających z potrzeby całościowej oceny cechy D6, informacje jej dotyczące odnoszą się do wszystkich jej kryteriów, z powtórzeniem kryteriów D6C4 i D6C5, zaprezentowanych dla cechy D1.
3. Klasyfikacji stanu dokonuje się dla poniższych podakwenów wód morskich:
 - 1) polskie wody Basenu Bornholmskiego;
 - 2) polskie wody Basenu Gdańskiego, który obejmuje wody otwarte Zatoki Gdańskiej;
 - 3) polskie wody Wschodniego Basenu Gotlandzkiego;
 - 4) polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego; wody obejmują jednolite części wód: Rowy – Jarosławiec Zachód, Jarosławiec – Sarbinowo, Sarbinowo – Dziwna, ujście Dziwny, Dziwna – Świna, ujście Świny;
 - 5) polskie wody przybrzeżne Basenu Gdańskiego; wody obejmują jednolite części wód: Mierzeja Wiślana, ujście Wisły Przekop, Zatoka Gdańska wewnętrzna, Zatoka Pucka zewnętrzna, Zalew Pucki, Półwysep Hel;

- 6) polskie wody przybrzeżne Wschodniego Basenu Gotlandzkiego; wody obejmują jednolite części wód: Władysławowo – Jastrzębia Góra, Jastrzębia Góra – Rowy, Rowy – Jarosławiec Wschód;
 - 7) akwen 35A – Zalew Wiślany;
 - 8) akwen 38A – Zalew Szczeciński i Zalew Kamieński.
4. W celu uwzględnienia obowiązującej klasyfikacji dla wód przejściowych i przybrzeżnych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz. U. poz. 2149), przyjmuje się, że granicę między stanem dobrym a stanem poniżej dobrego stanowi 3/5 wartości maksymalnej, którą dany wskaźnik może osiągnąć. Odpowiada to wyznaczeniu granicy między stanem „dobry i bardzo dobry” i „zły, słaby i umiarkowany” zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych.

CZEŚĆ 3

SPOSÓB OCENY STANU ŚRODOWISKA WÓD MORSKICH

1. Ocena stanu środowiska wód morskich jest przeprowadzana na kilku poziomach. W pierwszej kolejności na poziomie wskaźników podstawowych, następnie integrowanych w ramach kryteriów lub grup kryteriów, a następnie cech. W zakresie cech stanu, integracji wskaźników i kryteriów dokonuje się tylko na poziomie gatunków, grup gatunków i rodzajów siedlisk, bez dalszej ich integracji do jednej oceny w ramach cech. Przedstawiony sposób oceny jest zgodny z przewodnikiem do przeprowadzenia oceny stanu środowiska wód morskich (European Commission. 2018. Reporting on the 2018 update of articles 8, 9 & 10 for the Marine Strategy Framework Directive. DG Environment, Brussels. pp 72 (MSFD Guidance Document 14)) opracowanym przez grupy robocze Komisji Europejskiej. Aktualny sposób oceny różni się od zastosowanego we wstępnej ocenie stanu środowiska wód morskich, gdyż w tej ostatniej dla każdego ocenianego akwenu otrzymywano jedną, zintegrowaną ocenę na podstawie ocen poszczególnych cech.
2. Ocena poszczególnych cech C1–C11 może być dokonana na dwa sposoby, w zależności od dostępności danych i informacji:
 - 1) ilościowo – na podstawie wskaźników podstawowych lub
 - 2) opisowo – na podstawie oceny eksperckiej, jeżeli dla danej cechy nie opracowano odpowiedniego wskaźnika podstawowego lub nie określono wartości progowej dla kryterium.
3. Ostateczny wynik oceny jest wyrażony w dwóch klasach odpowiadających osiągnięciu lub nieosiągnięciu dobrego stanu środowiska wód morskich.